

ת"פ 17984/11/11 - מפעת 1965 (1987) בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 17984-11-11 מדינת ישראל נ' מפעת 1965 (1987) בע"מ ואח'
תיק חיצוני: תיק עזר

כבוד השופט אליאנא דניאלי	בפני
מפעת 1965 (1987) בע"מ	המבקשת
	נגד
מדינת ישראל	המשיבה

החלטה

בפני בקשה להורות על עיכוב ביצוע נוסף לגזר הדין שניתן כנגד המבקשת ביום 14.7.14.

במסגרת הליך פלילי שהתנהל כנגד המבקשת, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, מכוחו נקבע בגזר הדין כי המבקשת, המפעילה תחנת מעבר, תקבל רישיון עסק לניהול תחנת מעבר והיתרי בניה כדין בתוך 28 חודשים מיום מתן גזר הדין, קרי עד ליום 14.11.16.

הוסכם על ידי הצדדים כי ככל שתנקוט המבקשת במלוא האמצעים על מנת להסדיר את הרישוי, ואולם לא תקבלו עקב נסיבות שאינן תלויות בה, תהא רשאית להגיש בקשה לעיכוב נוסף של צו הסגירה.

בסמוך לחלוף 28 חודשים ממועד גזר הדין, הגישה המבקשת בקשה לעיכוב ביצוע הסגירה ב-12 חודשים נוספים לכל הפחות. בהחלטתי מיום 15.12.16, קבעתי כי צו הסגירה יעוכב ב-6 חודשים נוספים החל ממועד ההחלטה, נוכח איזון האינטרסים בין פעולות המבקשת מחד לקבלת רישיון, ומכאן האינטרס של המבקשת שלא יינתן צו סגירה כנגדה, אל מול האינטרס המבטיח כי גופים יעבדו בהתאם לחוק ולאחר קבלת מלוא האישורים הרלבנטיים, כמו גם אינטרסים של הגנה על הציבור והסביבה.

בהחלטתי מיום 15.12.16, ובהסתמך על פסיקת בית המשפט העליון בכגון דא, קבעתי כי נוכח השלב המתקדם לכאורה בו נמצאת המבקשת, בפעולותיה לקבלת היתר הבנייה ובהמשך לכך רישיון העסק, כאשר לטענת המבקשת המתונה זמן רב לקבלת אישור גורמים רשמיים שונים בשלבים שונים של פעולותיה, נוטה הכף לטובת מיצוי ההליכים לקבלת הרישיון. עם זאת הובהר, כי ייתכן שככל שיחלוף הזמן תשתנה נקודת האיזון לעבר אי מתן ארכה נוספת.

בסמוך לפקיעת 6 החודשים במסגרתם ניתנה הארכה, שבה ופנתה המבקשת בבקשה נוספת לעיכוב ביצוע צו הסגירה. לדבריה, פעלה בתקופה זו ללא לאות ונקטה בפעולות מרובות במסגרת הגשת הבקשה להיתר הבנייה, היתר אשר

בסופו של יום עתיד להביא לקבלת רישיון העסק המיוחל.

בהחלטת מיום 28.5.17 קבעתי כי עיכוב הביצוע יוותר על כנו עד למתן החלטה בבקשה גופא, נוכח הצורך בקבלת תשובות נוספות מהצדדים, טרם מתן החלטה בבקשה.

בבקשתה פירטה המבקשת פעולות מרובות בהן נקטה על מנת לקדם את בקשתה להיתר בנייה, ובכלל זה פגישות עם יושב ראש הוועדה לתכנון ובניה במועצה האזורית חוף השרון ועם מהנדס הוועדה. לדבריה היא אף החלה בביצוע התקשרויות שונות עוד בטרם קיבלה את אישור מהנדס הוועדה, וזאת עקב עיכובים בקבלת אישורו ובמטרה לייעל את ההליך ולקדמו ככל שניתן.

המבקשת הוסיפה וטענה כי נוצר מצב במסגרתו נאמר לה שהוועדה ממתינה לקבלת אישורים מסוימים טרם התכנסותה לדיון במתן ההיתר, בשעה שחלק מנותני האישורים אינם מוכנים לבחון את הבקשה אלא לאחר החלטת הוועדה. כך חלק מהגופים הרלבנטיים, ובהם משרד הבריאות וכיבוי האש, אינם נותנים את האישור הנדרש בשל המתנתם להחלטת וועדה אשר מצידה ממתינה לאישורם, ובסופו של יום נוצר כשל בירוקרטי, במסגרתו המבקשת אינה יכולה לקבל את האישורים להם היא נזקקת, נוכח דרישותיהן הסותרות של הרשויות.

המבקשת הטעימה כי חלק מהאישורים הרלבנטיים התקבלו במהלך הארכה שניתנה לה, ובכלל זה, בסופו של יום, אישור מהנדס הוועדה את הבקשה, וכך גם התקבל אישורן של רמ"י, של רשות הניקוז ושל רשויות נוספות, כך שבפועל חלה התקדמות ממשית בפעולות אשר מבטיחות לטענת המבקשת את קבלת ההיתר. ואכן, לאחר הגשת הבקשה לארכה נוספת הוגשה הודעת עדכון על ידי המבקשת, ממנה עולה כי ביום 15.6.17 התקבל אישור הבנייה.

המבקשת הוסיפה וטענה כי תקלות שונות במערכת רישוי זמין ועיכוב הטיפול בחלק מבקשות המבקשת, ובכללן על ידי המשיבה, גרמו לכך שלא ניתן היה לקבל את ההיתר בתקופת הארכה, ולפיכך נאלצת המבקשת לשיטתה לבקש ארכה נוספת, בטרם ייכנס צו הסגירה לתוקפו.

עוד טוענת המבקשת כי בחודש פברואר 2017 נסגרה תחנת מעבר נוספת שהייתה קיימת באזור המרכז, על ידי המשרד להגנת הסביבה, וכפועל יוצא מכך נותבה הפסולת של רשויות נוספות לתחנת המעבר אותה מפעילה המבקשת.

נטען כי המבקשת קיבלה אישור בדבר היותה מפעל חיוני, ובמצב הדברים הנוכחי מהווה המבקשת פתרון קצה יחיד הנותן שירות לעשרות רשויות גדולות במחזור של פסולת מעורבת.

המבקשת הוסיפה וטענה, כי המשרד להגנת הסביבה קיבל מידה את התכנית המתוקנת כבר ביום 5.4.17, ואולם עד מועד הגשת הבקשה לבית המשפט טרם מסר את אישורו או התייחסותו לתכנית שהוגשה, וגם לפיכך נגרמו למבקשת עיכובים שאינם בשליטתה. על רקע זה נטען כי נקודת האיזון בין האינטרסים השונים טרם השתנתה, ולפיכך מוצדק

להיעתר לבקשתה.

בתגובתה הסכימה המשיבה כי המבקשת תלויה בקבלת אישורים שונים כדי להשלים את כלל התשתיות הנדרשות, ואולם נטען כי המבקשת חוטאת בתפעול לקוי של התחנה, אשר אינו מחויב גם בהינתן התשתיות הקיימות. לפיכך, נטען כי במצב הנוכחי קיים חשש לגרימת מפגעים ככל שתימשך פעילות המבקשת בתחנת המעבר. כן נטען, כי המבקשת אינה עומדת בדרישות חוקים שונים ובהם חוק שמירת הניקיון התשמ"ד - 1984, חוק אוויר נקי התשס"ח - 2008 ועוד.

המשיבה הטעימה כי המבקשת פועלת ללא רישיון עסק מזה שנים ארוכות, ובהם כמעט 3 שנים מאז מתן גזר הדין, כאשר לשיטתה מאזן הנוחות נוטה כיום לטובת ההגנה על הציבור והסביבה על פני האינטרסים הפרטיים של המבקשת.

ככלל נטען כי המבקשת לא דייקה בתאור הפעולות בהן נקטה על מנת לקדם את קבלת הרישיון, ואולם לא פורט מה מהפעולות הנטענות אינו מדויק, למעט הטענות כלפי המבקשת עצמה. בהקשר לכך הובהר כי אף שהמבקשת טוענת כי החומר הרלבנטי הועבר לידי המשיבה כבר ביום 5.4.17, הרי שלמעשה רק ביום 15.5.17, הועבר לידי המשיבה מלוא החומר, וכבר ביום 19.6.17 העבירה המשיבה את הערותיה ודרישותיה להשלמות למבקשת, במכתב בו הוצע למבקשת לקיים ישיבת עבודה לשם ייעול ההליכים.

חרף האמור לעיל ולפנים משורת הדין הסכימה המשיבה למתן ארכה בת 3 חודשים טרם כניסתו לתוקף של צו הסגירה, תוך הצבת תנאים מסוימים. במסגרת תנאים אלו ביקשה המשיבה כי תצומצם כמות הפסולת המטופלת בתחנה לכ-600 טון ביום, עמידה בתנאי המפרט האחד לצו רישוי עסקים (עסקים טיעוני רישוי) התשע"ג - 2013 שעניינם תחנות מעבר ותחנות רישוי עסקים (תחנות מעבר לפסולת) התשנ"ח - 1998 - על בסיס המצב הקיים בשטח, התחייבות שלא ליצור מפגעים סביבתיים במהלך השדרוג ותפעול תחנת המעבר, והעמדת הערבות הבנקאית בת 700,000 ₪, אשר נמסרה למשיבה במסגרת גזר הדין, ואשר נועדה להבטיח את עמידת המבקשת בהתחייבויותיה, בתוקף גם להבטחת עמידתה של המבקשת בתנאים האמורים.

המשיבה הבהירה כי אין במתווה שהוצע בתגובתה משום מתן חסינות מפני העמדת המבקשת לדין ביחס לעבירות ולמפגעים שביצעה המבקשת או תבצע בתקופת הארכה, ואין בכך משום חסינות או הבטחה כי לא יינקטו כנגדה הליכי אכיפה.

המבקשת בתגובתה הסכימה לתנאי המשיבה בכל הנוגע לעמידה בתנאי צו רישוי עסקים, להתחייבות שלא יוצרו מפגעים סביבתיים, ולתנאי בדבר הערבות הבנקאית. עם זאת, התנגדה המבקשת לתנאי בדבר צמצום כמות הפסולת המטופלת בתחנה, שכן לדבריה יגרום צמצום זה להפרת הסכמים עליהם היא חתומה עם רשויות מקומיות שונות.

מתגובות נוספות של הצדדים הובהר כי הצדדים ביקשו להתדיין ביניהם בכל הנוגע לכמות הפסולת אשר תטופל בתחנה

בתקופה הנדחית, ואולם לא הגיעו להסכמות.

לאחר ששקלתי את מכלול טיעוני הצדדים ואת האינטרסים השונים, אני סבורה כי נוכח ההתקדמות המשמעותית שנעשתה בתקופת הדחייה, ובדגש על החודש האחרון בו התקבלו אישורים שונים, טרם השתנתה נקודת האיזון והכף עודה נוטה לטובת מתן ארכה למבקשת.

מטעוני הצדדים הובהר כי ספק אם ניתן לקבוע כי המבקשת פעלה בכל ההיבטים, כטענתה, במהירות וביעילות הנדרשת ממנה, כפי שהתברר מהפער בטעוני הצדדים בסוגיית הגשת המסמכים למשיבה. משהובהר מטעוני המשיבה כי המבקשת הגישה לה את המסמכים באופן חלקי ולא באופן המקובל, הרי שאין לה להלין אלא על עצמה נוכח התמשכות ההליכים, ועל כך שלא ניתן לה מענה מוקדם יותר מהמועד בו התקבל.

עם זאת, מטעוני הצדדים עולה כי כאמור ניתנה התייחסות הוועדה להיתר הבנייה, ולפיכך יש לקוות כי הליכי הבנייה יבוצעו במהירות המרבית, הכל לשם קבלת רישיון העסק.

לפיכך, נוכח ההתקדמות המשמעותית בהליכים לשם קבלת הרישיון, ונוכח הסכמת המשיבה כי במצב דברים זה יש מקום לנהוג במבקשת לפנים משורת הדין, ניתנת למבקשת ארכה נוספת בת 5 חודשים החל מהיום, בטרם ייכנס לתוקפו צו הסגירה.

הארכה תהיה בתנאים אשר נקבעו במסגרת גזר הדין ובהחלטות שניתנו לאחר מכן. נוכח הסכמות הצדדים בהליך שבפניי, יחולו התנאים הנוספים שהוסכמו ביניהם כמפורט לעיל וכאמור בתגובותיהם, בכל הנוגע לעמידה בתנאי המפרט האחד בצו רישוי עסקים, התחייבות המבקשת שלא יוצרו מפגעים סביבתיים במהלך השדרוג והתפעול, והעמדת הערבות הבנקאית האוטונומית גם להבטחת העמידה בדרישות אלה.

אשר למחלוקת בדבר צמצום כמות הפסולת המטופלת בתחנה, הרי שמאחר שלא הובהר מתי עלתה כמות הפסולת המטופלת, בכמה עלתה כמות זו ומהו תוקפם של החוזים עליהם חתמה המבקשת בהקשר זה, איני מוצאת מקום לצמצום כמות הפסולת המטופלת בשלב זה. עם זאת, תנאי מתנאי הארכה הוא שלא ייחתמו חוזים נוספים על ידי המבקשת או מי מטעמה בהם מתחייבת המבקשת לקבל פסולת בהיקף גדול יותר מהפסולת המטופלת על ידה כעת, במשך תקופת הארכה או לאחריה ועד לקבלת הרישיון. ככל שקיימות התחייבויות חוזיות בנות תוקף לטיפול בפסולת העולה על הכמות המטופלת כיום, יועברו המסמכים הרלבנטיים לבית המשפט לכל המאוחר 30 יום טרם המועד בו צפויות הכמויות לגדול, על מנת שתניתן החלטה נוספת באשר לכמויות אלו.

מובהר כי ככל שתחפוץ המבקשת לבקש ארכה נוספת טרם כניסתו לתוקף של צו הסגירה - ומוטב לה להימנע מכך - תתייחס המבקשת באופן מפורט לסוגיית הכמויות המטופלות על ידה כיום, ותבהיר מתי נחתמו ההסכמים אשר מכוחם הוגדלו הכמויות.

מובהר למבקשת כי ככל שעברה או תעבור עבירות על חוקים כלשהם, ובכללם חוקים אשר פורטו בתגובותיה של המשיבה, הרי שאין בהחלטה זו או בהחלטות קודמות משום מתן חסינות מפני העמדתה לדין ביחס לעבירות אלה.

ניתנה היום, ט' תמוז תשע"ז, 03 יולי 2017, בהעדר הצדדים.